

άνεμοστάτης ὁ, Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ. κ. ἄ.) Λευκ. Πελοπ. (Κορινθ. Οἶν.) Προπ. (Κούταλ.) Χίος κ. ἄ. — Λεξ. Κομ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ. *άνεμοσιάτ'ς* Θράκ. (Περίστας.) Μακεδ. (Γκιουβ.) *άνιμουσιάτ'ς* Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) Σάμ. *άνεμοσιάθ'ς* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *άνιμουσιάθ'ς* Μακεδ. (Μελέν.) *άνεμοσιάθη* ἢ, Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) *άνιμουσιάτ'ς* Θράκ. (Κομοτ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνέμη* καὶ **σιτάτης* < *σιένω*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. *λυχνοσιτάτης*, *φανοσιτάτης* καὶ ἀρχ. *ὀρθοσιτάτης* κττ. Τὸ θ τοῦ *άνεμοσιάθ'ς* ἐξ ἐπιδράσεως τῶν ρηματικῶν τύπ. *σιτάθηκα*, *σιτάθου* (σιάσου) τοῦ ρ. *σιένω*. Ἡ τοῦ γένους μεταβολὴ εἰς τὸ *άνεμοσιάθη* κατὰ τὸ *άνέμη*.

Ἀνεμόσταλος 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἀνεμοσιάτης θὰ γενῶ κι *άνέμη* νὰ γυρίζω
κ' ἐν' ἀνεμούρι ὁλόχρυσο γιὰ νὰ σὲ περ'γυρίζω

Ἡπ.

άνεμοσιάφυλα τά, ἰδ. *άνεμο* - 1.

άνεμοστοίβαγμα τό, Λεξ. Δημητρ. *άνεμοστοίβαγμα* Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. *άνιμουστοίβαγμα* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *στοίβαγμα*.

Χιονοστοιβάς σχηματισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Συνών. *άνεμοσοῦρι* 2, **άνεμοσοῦριγμα* 2.

άνεμοστροβιλίζω ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,224 *άνιμουστροβιλίζου* Θράκ. (Αἰν.) *άνεμοστροφιλίζω* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *άνεμοστροφουιλίζω* Λεξ. Δημητρ. Μέσ. *άνεμοστροβιλίζομαι* ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,238

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμοστροβίλος*.

1) *Στρέφομαι* ὡς *άνεμοστροβίλος* Θράκ. (Αἰν.) — ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

*Πέφτει τὸ χιόνι γυροθιὰ κι *άνεμοστροφουιλίζει*,
μὰ ἐμένα τὴν καρδοῦλλα μου ἕνας καημὸς φλογίζει*
Λεξ. Δημητρ. — Ποίημ.

*Ἀνεμοστροβιλίζονταν οἱ σπῖθες τῆς χιονούρας,
ὅσο νὰ φτάσῃ 'ς τὸ βουνὸ ρίχνει μὴ πῆχυν χιόνι*
ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν. β) *Τρέχω* ταχέως οἰονεὶ προκαλῶν *άνεμοστροβίλον* ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

*Κι ὅταν ἐγὼ 'ς τὰ Γιάννενα . . .
μὲ τ' ἄλογά σας ἔβλεπα νὰ λάμπετε 'ς τὸν ἥλιο,
ν' *άνεμοστροβιλίζετε*, οἷς *ἐχαιρόμουν*, δάκα.*

2) Ἀσωτεύω, σπαταλῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *"Α δὲ α' *άνεμοστροφίλιζα*, θελε νά 'χ' ἀκόμα.* Συνών. *άνεμοσκορπίζω* 1 β.

άνεμοστροβίλος ὁ, Εὐβ. (Ὁξύλιθ.) Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. Κύπρ. κ. ἄ. — Λεξ. Κορ. Ἀτ. 2,401 Περίδ. Μπριγκ. Βλαστ. *άνεμοστροβίλος* Κύθν. *άνεμοστροφίλος* Ἀθήν. Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἡπ. Κέρκ. Κέως Κρήτ. Κύθν. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Ἐγκαρ.) κ. ἄ. *άνιμουστροφ'λους* Β.Εὐβ. Ἡπ. Θεσσ. (Ζαγόρ.) κ. ἄ. *άνεμοστροφίλος* Κεφαλλ. *άνεμοστροφούλος* ΔΣολωμ. 324 *άνεμοστροφίλος* Ρόδ. *άνιμοστούβιλος* Σαμοθρ. *άνεμοστροφίλος* Τσακων. *άνεμοστροβίλος* Ἡπ. Κύθν. *άνεμοστροφίλος* Ἀθήν. Ἄνδρ. Εὐβ. (Κονίστρ.) Κεφαλλ. Μύκ. Πελοπ. (Γορτυν. Μαντίν.) κ. ἄ. *άνεμοστροφίλ-λας* Σύμ. *άνεμοστροφ'λας* Μύκ. *άνιμουστροφ'λας* Μακεδ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τήν. κ. ἄ. *άνεμοστροφίλος* Λεξ. Δημητρ. *άνεμοστροφούλος* Ζάκ. Κέρκ. Πελοπ. (Καλάβρυτ. Λακων. Λιβάρτζ.) *άνεμοστροφούλας* Κεφαλλ. Κύθν. Πελοπ. (Λακων. Μάν.) Σύρ. — Λεξ. Περίδ. *άνεμοστροφίτουλας* Κεφαλλ. — Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ. *άνεμοστροβίλο* τό, Λεξ. Βυζ. *άνεμοστροβίλον* Κάρπ.

άνεμοστροφίλο Ἀθήν. Βιθυν. Εὐβ. (Κύμ.) Ἡπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. (Αἰγ. Κλουτσίνοχ. Κορινθ.) *άνεμοστροφ'λο* Τήν. *άνιμουστροφ'λου* Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) *άνεμοστροφούλο* Ζάκ. *άνεμοστροφούλο* Κύθν. Σίφν. *άνεμοστροφούλα* ἢ, Πελοπ. (Λακων.) *άνιμουστροντούλα* Λέσβ. *άνεμοστροφιλιὰ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *στροβίλος*. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Δ 935 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «κ' ἦκαν' *άνεμοστροβίλο* καὶ *ταραχὴ* μεγάλη». Ὁ τύπ. *άνεμοστροφίλος* ἐξ ἐπιδράσεως τοῦ *στρέφω* ἢ *στροφῆ*. Τὸ *άνεμοστροφίτουλας* διὰ τὸ *στροφίτω*. Τὸ οὐδ. *άνεμοστροφίλο(ν)* καὶ παρὰ Δουκ.

Στρόβιλος ἀνέμου, σίφων, τυφῶν (πιστεύεται ὅτι ὁ *άνεμοστροβίλος* προκαλεῖται ὑπὸ δαιμόνων, οἱ ὅποιοι καὶ ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν διάβασίν του) ἐνθ' ἄν.: *Σηκώθη* δυνατὸς *άνεμοστροφίλος* Γορτυν. *Εἶναι* *άνεμοστροφίλος* εἶναι τοῦνος, τοαὶ τὰ λιθάρια 'κόμα σηκώνει! Κονίστρ. *Ἡπιασέν* *άνεμοστροφίλος* τὴ νύχτα Ἄνδρ. *Ἦοχε* χιτὲς ἕνας *άνεμοστροφίλου* Σύρ. *Ἦοχεν* ἕνα *άνεμοστροφούλο* τοαὶ ξεροζιῶσένε τὰ δεδρὰ Κύθν. *Ἐσηκώθηκ'* ἕνα *άνεμοστροφίλο* ποῦ χάλασ' ὁ Θεὸς τὸν κόσμον Αἰγ. Παρ' ὀλίγο νὰ μᾶς συνεπάρῃ τ' *άνεμοστροφίλο* Κλουτσίνοχ. *Ἦρθεν* ἕνα *άνεμοστροφίλο* κ' ἐκόδευγε νὰ μὲ πάσ' ἀπουμέσ' 'ς τ' ἀδέλι ποῦ 'σκαβγα Ἀπύρανθ. Οὐλόρηχα πααίν' οὐ *άνιμουστροφ'λας* Αἰτωλ. *Ἀξάφνον* εἶδε ἐκεῖ ἕνα *άνεμοστροφίλο* ποῦ τὸν ἄρπαξε καὶ χόρευε δίχως νὰ θέλῃ (ἐκ παραδ.) Ἀθήν. *Σηκώνεται* ἕνας *άνεμοστροφίλος* ποῦ συνεπαίρνει φύλλα κι ἀγκάθια κι ὅ,τι βρῇ μπροστά του (ἐκ παραδ.) Μύκ. *Ὅταν* σ'κῶνιτι *άνιμουστροφ'λας*, οἱ νεράιδες ποῦ εἶνι μέσα δὲν κἀν'ν κακὸ οἱ κἀνένα (ἐκ παραδ.) Μακεδ. || Ἄσμ.

Πολλάκιν ἔκανε *φουλέα* 'ς τῆς *λεμονεῖας* τὸ φύλλο, *φύσησ'* *άνεμοστροφίλος* καὶ τοῦ τήνε χαλάει

Ἡπ.

Σὰν ἀστραπὴ τὸ βλέμμα των κι ὡσὰν βροντὴ ἢ λαλιὰ των κι ὡσὰν *άνεμοστροβίλον* τὸ *στρονφοῦρισμα* των (ἐνν. τῶν κυνῶν) Κάρπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άνεμικός* Β 1.

άνεμοστροφήμα τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *άνεμοστροφῶ*.

Διαστροφή, στρέβλωσις πραγμάτων τινος.

άνεμόστροφος ἐπίθ. Θράκ. (Λούπιδ. Μυριόφ.) Κύπρ. Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνεμόστροφος*.

1) Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου περιδινούμενος καὶ ἐξαφανιζόμενος Κύπρ.: Φρ. *Δανεικὰ* τῶι *άνεμόστροφα* (ἐπὶ χρημάτων δανειζομένων, ἀλλὰ μὴ ἐπιστρεφομένων). Συνών. φρ. *δανεικὰ* κι *ἀγύριστα*. 2) Διάστροφος, στρεβλός, ἐν γένει ὁ ἔχων ἐπιφάνειαν ἀνώμαλον καὶ ἀκανόνιστον (ἐδήλου κατ' ἀρχὰς τὸν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνέμου διαστρεβλωθέντα καὶ ἐλέγετο ἐπὶ ξυλίνων ἀντικειμένων) Κύπρ.: *Ἀνεμόστροφον* ξύλον - σανίδιν κττ. *Ἀνεμόστροφη* βέργα. *Ἀνεμόστροφος* ἄνθρωπος (ὁ ἔχων ἀκανόνιστον σῶμα).

β) Μεταφ. ὁ ἀστάτου χαρακτήρος ἢ ὁ στρεβλὸς τὸ ἦθος Κύπρ.: *Ἀνθρωπος* *άνεμόστροφος*. 3) Οὐσ., *άνεμοστροβίλος*, ὁ ἰδ., Θράκ. (Λούπιδ. Μυριόφ.)

άνεμοστροφῶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *άνεμόστροφος*.

Διαστρέφω, διαστρεβλῶ τι καθιστῶν αὐτὸ ἀνώμαλον καὶ ἀκανόνιστον: *Μὲν* 'κουμπᾶς 'ς τὸ ροδάνιν τῶι *άνεμοστροφῶς* το (ροδάνιν = σιδηρᾶ ράβδος ταλασιουργικοῦ ὀργάνου). Καὶ ἀμτβ. *διαστρέφομαι*, *διαστρεβλώνομαι*: *Ἡ πόρτ'* *άνεμοστροφῆσεν* ποῦ τὸν βορρᾶν (βορρεᾶ). *Ἀφῆσα* τὰ σανίδκια *ἔξω* τῶι *άνεμοστροφῆσαν*.

